

Свако време носи своје корене, темеље у прошлости, своје претке. Преци уметничког стварања налазе се у давним временима, када је човек осетио потребу да изрази своја осећања и расположења, када је речима и мелодијом исказивао своје задовољство. Уметност је од самог почетка осетила потребу да стварност верно представи. Ту особину имала је све од антике, преко ренесансе, до реализма. Али, уметност је све више постојала израз субјективног виђења и доживљаја света и живота. Уметник уметност види и доживљава у складу са својим емоционалним психолошким скватањем. Уметник не предочава верно и дословно, него га преображава уз помоћ своје стваралачке маште. Доживљен свет је преображени свет, уметничка визија света и живота. Уметност не трпи усамљеност, континуитети, таласави токови, јединства лебде над њеним развојем.

Ни наша савремена поезија није избегла ову нижност. Над цитавом њеном разноликошћу распростра се прошлост. Тамо где се највише говори о новоме, најупорније се трага за врелима прошлости. Где се највише открива, најчешће се сећа. Као да поезија жуди за историјом. Отуда ова дијалектика и којој се стално укрштају прошлост, садашњост и будућност...

`` Први сусрет ``

Јован Дучић и Милан Ракић брзо су избили као предводници нове, модерне поезије, створане под утицајем модерних, западноевропских књижевних стјуања. Али, у то време се јавља још један круг песника који је на сасвим посебан начин проговорио о својим немирима и о свом ставу према животу. Тој групи поред Симе Пандуровића припадао је млади, даровити и разбарушени песник Владислав Петковић DIS.

Владислав Петковић DIS се родио у Заблаћу код Чачка 27. фебруара по старом или 10. марта по новом календару. Био је девето дете Марије и Димитрија.

Владислав је од малена био болешљив, слаб, блед, ћутљив и готово увек замишљен. Растао је са дванаесторо браће и сестара од којих је осморо преминуло пре него сто је кренуло у школу. Тај језиви траг смрти оставиће велики траг на живот и дело песника.

`` Живот ``

Шта је битније – ауторово дело или његов живот? Одговор великог броја истраживача био је: живот. Међутим, тај се одговор у пракси често сводио на покушај да се дело објасни једино биографијом аутора. Други одговор, као реакција на заблуду првих, био је: дело. Али, представници ове оријентације ископали су непрелазни јаз између дела и уметничког живота схватањем према коме се дело објашњава само делом.

Личност и дело се међусобно условљавају. Тежња за апсолутним одвајањем уметничког дела од уметничке личности осиромашује и дело и личност. Наглашеним издвајањем дела од личности да би се што јасније и дубље сагледао смисао самог дела, у ствари се елиминише део битних могућности да се продре у естетски смисао дела.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com